

дѣто ѿди въ ѿмѣто Господне, ѿсанна
 въ вышнихъ! ѿ некои си ѿзъ фарисей-
 ското соборище говорили немъ! оучи-
 телю! повели на твоити оученицы да
 оумолкнатъ. ѿла той ѿмъ рекалъ: ако
 ти оумолкнатъ, то каменіето щатъ
 да ѿзвѣкатъ. ѿ когѣто влѣзалъ той
 въ градѣтъ, то сѣчкити граждани сѣ
 возсмѣтили, ѿ дѣмали: кой мѣжи да
 бѣди тойзи; ѿ пакъ собранимѣтъ
 народъ ѿвѣщѣлъ, чи той ѣ Пророкатъ
 ѿ Назарѣтъ Галілейскій. Послѣ това
 като дошелъ Іисусъ въ храмѣтъ Іеруса-
 лимскій, то ѿ малолѣтнитѣ дѣца та-
 ка фѣнали да пѣѣтъ немъ: ѿсанна! Сы-
 нъ Давидовъ.

т. кб.
 дѣк.
 гл. ѡ.
 т. л. ѡ.
 т. м.

Мат. ѡ.
 гл. ка.
 т. і.
 т. ѡі.

т. ѣі.

ПОЛЕЗНИ ПРАВОУЧЕНІЯТА.

а. Пророчеството Захаріево заради пришествіе-
 то Христово говори така: речѣти на дѣцирѣ-
 та Сіѡнѣва, ѣто царѣтъ твой ѿде камто
 теби.

Сіѡнъ ѣ былò горѣ, дѣто тамъ на нѣѣ бѣ-
 ла направѣна горната страна на Іерусалимъ: подъ
 ѿмѣто на дѣщѣрѣта Сіѡнова сѣ разсмѣватъ
 жителитѣ Іерусалимски, ѿ сѣчката Іерѣильска
 церкѣвъ